

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/273/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114234367
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1114234367.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: F. Š., N.. XX.XX.XXXX, A. X. Č.. XX, A., proti odporcom: 1. Spoločenstvo vlastníkov Grösslingova 31, so sídlom Grösslingova 31, Bratislava, IČO: 30 796 601, 2. PRO aukcie, s.r.o., Zelená 2, Bratislava, IČO: 46 771 778, zastúpeným spoločnosťou SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Laurinská 3, Bratislava, IČO: 47 254 432, o nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania, o odvolaní odporcov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 9.1.2015, č.k. 17C/274/2014-20, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 9.1.2015, č.k. 17C/274/2014-20 m e n í tak, že návrh navrhovateľa zo dňa 3.12.2014 na nariadenie predbežného opatrenia, z a m i e t a .

Odporcom v 1. a 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcom v 1. a 2. rade povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na spoluvlastnícky podiel navrhovateľa vo veľkosti 1/3 k nehnuteľnosti - bytu č. X, X. poschodie, evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území A.-B. V., ako aj zdržať sa výkonu záložného práva na spoluvlastnícky podiel navrhovateľa vo veľkosti 1623/30000 k nehnuteľnosti - zastavané plochy a nádvoria, evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území A.-B. V., a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Zároveň rozhodol o postúpení žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu Centru právnej pomoci - Kancelária Bratislava, a navrhovateľovi uložil povinnosť podať návrh vo veci samej do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci o žiadosti navrhovateľa na ustanovenie právneho zástupcu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia sa súd prvého stupňa obmedzil len na citáciu ust. § 74 ods. 1, 76 ods. 1 písm. f), a § 76 ods. 4 O.s.p., s tým, že „Po preskúmaní veci sa súd v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. To, či odporcovia vykonávajú výkon záložného práva na spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam navrhovateľa v súlade so zákonom alebo či pred jeho výkonom, alebo v rámci výkonu záložného práva došlo k porušeniu zákona, bude predmetom ďalšieho dokazovania vo veci samej. Keďže súd návrhu na vydanie predbežného opatrenia v plnom rozsahu vyhovet, súd nepovažoval za potrebné toto predbežné opatrenie ďalej odôvodňovať (§ 76 ods. 4 O.s.p).“

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obaja odporcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietli, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporcovia sa s uznesením nestotožňujú, považujú ho za nezákonné a nesprávne. Poukázali na to, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný a dôvodnosť jeho nároku v žiadnom prípade nie je ani len čiastočne osvedčená. V danom prípade neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by naznačovala dôvodnosť nároku navrhovateľa vo veci samej a jeho konanie je len svojvoľným bránením neexistujúceho práva. Zdôraznili, že zo strany navrhovateľa dochádza neustále a dlhodobo k porušovaniu jeho zákonnej povinnosti platiť úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, ako aj úhrady z fondu prevádzky, údržby a opráv. Navrhovateľ napriek skutočnosti, že byt užíva dlhodobo, neplatí žiadne predmetné úhrady. Táto povinnosť vlastníka však vyplýva z § 7b ods. 5 prvá veta zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Porušením povinnosti zo strany navrhovateľa vznikol akumulovaný dlh vysokej výšky (jeho dlh na úhradách spojených s užívaním bytu a na úhradách do fondu prevádzky, údržby a opráv činí ku dňu 15.1.2015 sumu vo výške 5.232,90 eur). Uvedený dlh neúmerne zaťažuje ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ktorí znášajú tieto náklady. Odporcovia tiež poukázali na to, že výška úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu bola určená v súlade s § 10 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. vlastníckymi bytov a nebytových priestorov. Z vyjadrenia navrhovateľa nevyplýva, že by mal záujem o zmierlivé vyriešenie veci, ale naopak, že k porušovaniu povinnosti bude dochádzať aj naďalej. Znamená to, že ostatní vlastníci budú naďalej neúmerne zaťažovaní, t.j. budú musieť znášať náklady, ktoré je zo zákona povinný hradiť navrhovateľ. Odporcovia zdôraznili, že predbežné opatrenie nemôže neúmerne zasahovať do práv a oprávnených záujmov druhých osôb a zároveň brániť im v plnení ich zákonnej povinnosti. Konanie odporcu v 1. rade je iba logickým vyústením vzniknutej nepriaznivej situácie úmyselne spôsobenej konaním navrhovateľa, a je aj jeho zákonnou povinnosťou podľa § 8b ods. 2 písm. e) zák. č. 182/1993 Z. z.. Vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom v 1. rade nie sú sporné. Odporca v 1. rade bol založený v súlade s ust. § 7 zák. č. 182/1993 Z. z. zmluvou o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorú podpísala aj matka navrhovateľa (Q. A.) ako predchádzajúci vlastník predmetného bytu. Odporcovia poukázali tiež na ust. § 15 zákona, ktorý poskytuje ochranu vlastníkom bytov a nebytových priestorov tým, že im priznáva zákonné záložné právo na uspokojenie svojej pohľadávky, čím sa ich snaží chrániť pred neúmernym navyšovaním dlhu niektorého z vlastníkov. Vydaným predbežným opatrením takto dochádza k obmedzeniu ich zákonného práva, dokonca povinnosti, vymáhať dlh niektorého z vlastníkov, ktorý vznikol neuhradzáním úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, ako aj úhrad do fondu prevádzky, údržby a opráv.

Navrhli preto odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a návrh navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

K odvolaniu odporcov sa navrhovateľ písomne nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel k záveru, že odvolanie odporcov je dôvodné.

Odvolací súd predovšetkým poukazuje na to, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil uznesenie, ktorým nariadil predbežné opatrenie. Hoci aplikoval ust. § 76 ods. 4 O.s.p., ktoré mu umožňuje odôvodniť nariadenie predbežného opatrenia „v zjednodušenej forme“ v prípade, ak sa stotožní so skutkovými a právnymi dôvodmi uvádzanými v návrhu, neznamená to, že sa môže obmedziť iba na jednoduché konštatovanie o stotožnení sa s argumentami účastníka, navrhujúceho nariadenie predbežného opatrenia. Postup, ktorý v tomto prípade zvolil súd prvého stupňa, nie je v súlade so znením ust. § 76 ods. 4 O.s.p., pretože v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec neuviedol a nekonkretizoval skutkové a právne dôvody uvádzané účastníkom, s ktorými sa stotožnil a od ktorých odvodzoval dôvodnosť nariadenia predbežného opatrenia. Tým došlo k porušeniu základného práva účastníka konania na logické a konzistentné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a tým k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Pretože predbežné opatrenie nebolo možné zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa, lebo to ust. § 221 ods. 3 O.s.p. odvolaciu súdu neumožňuje, odvolací súd preskúmal existenciu skutkových a právnych dôvodov osvedčujúcich, resp. neosvedčujúcich, nariadenie predbežného opatrenia.

Po zhodnotení návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, a to aj z hľadiska namietaných skutočností v odvolaní odporcov, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade neboli, a ani v čase rozhodovania odvolacím súdom, nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia.

Nariadiť predbežné opatrenie môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.) v prípade, že je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov. V oboch prípadoch však dočasná úprava pomerov musí byť naliehavá a potrebná, t.j. musí byť účelná a vhodná (teda že sa zbytočne, nevhodne, či nad mieru potrebnú, nezasiahne do práv účastníka, príp. tretej osoby), a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie predbežného opatrenia je preto osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo navrhovateľa ohrozené, pričom nebezpečenstvo ujmy musí hroziť bezprostredne. Tieto zákonné skutočnosti, ako aj potrebu dočasnej úpravy pomerov, pod ktorou treba rozumieť stav vzťahov medzi účastníkmi, ktorý neznesie odklad; musí preukázať navrhovateľ.

V prejednávanej veci ide o prípad, kedy navrhovateľ návrh vo veci samej ešte nepodal.

Ako vyplýva zo spisu, neúplným návrhom doručeným súdu dňa 3.12.2014, sa navrhovateľ domáhal bližšie nešpecifikovanej „spoločenskej ochrany a pomoci proti dražobnej spoločnosti“ (odporcovi v 2. rade). Žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody svojho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia neuviedol, a tieto nevyplývajú ani z úradného záznamu súdu z informatívneho výsluchu navrhovateľa na súde zo dňa 9.1.2015. Vyplýva z neho len to, že navrhovateľ žiada súd, aby bola s okamžitou platnosťou zastavená dražba jeho bytu, ktorý nie je v jeho výlučnom vlastníctve. Možno preto len predpokladať, že dočasná úprava pomerov účastníkov konania sa týka spoluvlastníckeho práva navrhovateľa.

Už z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania však musí byť zrejmé, čoho sa navrhovateľ v budúcom konaní mieni domáhať, aký vzťah má navrhované predbežné opatrenie k predmetu budúceho konania vo veci samej, teda akú žalobu mieni podať. Len tak je možné posúdiť, či navrhované predbežné opatrenie má vzťah k predmetu budúceho konania o žalobe, najmä či vzťah, ktorý sa predbežným opatrením upraví, bude vyriešený konečným rozhodnutím vydaným na základe žaloby.

Súd prvého stupňa zjavne nesprávne vyhodnotil splnenie podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie nariadil, hoci navrhovateľ neuviedol v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ani na informatívnom výsluchu, čoho sa proti odporcom mieni domáhať návrhom vo veci samej, a ani vôbec ničím neosvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ani ničím nepreukázal, že by mu hrozila bezprostredná ujma.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil (§ 220 O.s.p.) a návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Náhrada trov odvolacieho konania nebola odporcom priznaná z dôvodu absencie návrhu na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.